

Кравець

Степан Руданський

Іде кравець темним лісом —
Аж вовк вибігає...
Збілів кравець та посинів,
Живцем помирає.
І взяв аршин з переляку,
До вовка цілить ся,
Аж тут враз і за корчами
Бахнула рушниця!

Повалив ся вовк голодний,
І Жид повалив ся,
І від вовка й від рушниці
Памяти лишив ся...
Прийшли стрільці, взяли вовка,
Покинули Жида.
Але щось через годину
Відійшла огида.

Підійняв ся, ледве живий,
Аршин підіймає,

Оглядає на всі боки,
З дивом промовляє:
"Вісім літ з тобою хожу
Полам ряси шити,
А все таки я не думав,
Щоб ти був набитий!"